

bestämmelse som, genom att föreskriva uteslutning från en yrkesutbildning samtidigt som möjligheten att delta i påföljande utbildning säkerställs, har till syfte att garantera att lämplig utbildning tillhandahålls men som innebär att kvinnliga arbetstagare inte har möjlighet att, vid en tidigare tidpunkt, samtidigt som de manliga deltagarna i uttagningsprovet och utbildningen tillträda en ny befattning och därmed erhålla motsvarande lön?

3. Ska artikel 14.2 i direktiv 2006/54/EG, enligt vilken särbehandling som grundas på egenskaper som utgör ett verkligt yrkeskrav inte är diskriminering, tolkas så att en medlemsstat får fördröja tillgången till anställning till förfång för kvinnliga arbetstagare som på grund av mammaledighet inte har kunnat fullgöra en yrkesutbildning?
4. Om det antas att artikel 14.2 är tillämplig i den situation som avses ovan i fråga [3] ska den bestämmelsen, i förening med den allmänna proportionalitetsprincipen, tolkas så att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver att en arbetstagare, som på grund av mammaledighet är frånvarande från en utbildning, ska uteslutas från denna i stället för att föreskriva att parallell extraundervisning ska ges för att kompensera för frånvaron och på detta sätt finna en balans mellan de rättigheter som tillkommer den arbetstagare som fött barn och det allmänna intresset, även om detta medför organisatoriska och finansiella kostnader?
5. För det fall direktiv 2006/54/EG ska tolkas så, att det utgör hinder för den ovannämnda nationella lagstiftningen, är direktivets bestämmelser self-executing, det vill säga kan de tillämpas direkt av nationella domstolar?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) (EUT L 204, s. 23).

Överklagande ingett den 19 december 2012 av Isdin, SA av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 9 oktober 2012 i mål T-366/11, Bial-Portela & Ca, SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-597/12)

(2013/C 86/12)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Isdin, SA (ombud: H.L. Mosback, Advocate, G. Marín Raigal, P. López Ronda, G. Macias Bonilla, abogados)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Bial-Portela & Ca, SA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- fastställa beslutet av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd av den 6 april 2001 att avslå invändningen,
- förplikta Bial-Portela & Ca, SA att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att tribunalen har missuppfattat bevisningen, vilket framgår av punkt 34 i den överklagade domen där tribunalen angav att "överklagandenämnden gjorde en oriktig bedömning när den fann att kännetecknen inte liknar varandra i fonetiskt hänseende". Till skillnad från vad tribunalen angav var det var emellertid inte fel av överklagandenämnden att slå fast att det inte föreligger någon fonetisk likhet mellan kännetecknen. Överklagandenämnden gjorde nämligen en riktig bedömning av kännetecknens fonetiska likhet och drog slutsatsen att kännetecknen ger olika helhetsintryck i fonetiskt hänseende trots att det föreligger vissa fonetiska likheter. Överklagandenämndens ovannämnda slutsats, vilken missförstått av tribunalen, ska fastställas.

Klaganden gör därutöver gällande att tribunalen har missuppfattat de faktiska omständigheterna i det att den i punkt 40 i den överklagade domen angav att "varor i klass 3 och en stor del av varorna i klass 5 ... saluförs i snabbköpens hyllor och att kunderna därför väljer dem efter en visuell undersökning av deras förpackning". Det fanns inte någon bevisning till stöd för denna slutsats angående de faktiska omständigheterna och den utgjorde således en missuppfattning av de faktiska omständigheter som borde ha legat till grund för ett beslut. Inte någon av parterna hade heller åberopat denna omständighet och den kunde därför beaktas endast om den var notorisk (och med hänsyn till argumenten till stöd för att denna omständighet är föga sannolik skulle det vara en missuppfattning av de faktiska omständigheterna om den ansågs notorisk). Denna omständighet kan därför inte ligga till grund för att det sannolikt finns en risk för förväxling.

Klaganden gör också gällande att principen att motparten ska höras (*audi alteram partem*), som stadgas i artikel 76.1 i varumärkesförordningen (¹) (tidigare artikel 74.1 i förordning nr 40/94 (²)) har åsidosatts och att tribunalen har tillämpat artikel 8.1 b i varumärkesförordningen samt relevant rättspraxis felaktigt, vilket utgör ett åsidosättande av unionsrätten. Tribunalen gjorde inte någon helhetsbedömning av de aktuella varumärkena med beaktande av alla faktorer som är relevanta i förevarande mål.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

(²) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3)